Overblik
Nyt fra Idan

Nr 23 • Maj 2009

LEDER

Af Henrik H. Brandt, direktør for Idrættens Analyseinstitut

Albansk tv-model

Årsagen til, at politikere på stribe proklamerede national katastrofe, da Danmarks VM-kvalifikationskamp i Sverige den 6. juni ikke blev købt af landsdækkende tv-stationer, var ikke, at sport er vigtig.

Nej, årsagen til de populistiske forsøg på at 'stå vagt' om landsholdet var snarere, at sport ikke er vigtig.

Her kan man profilere sig på en enkeltsag uden at bekymre sig om konsekvenserne af krav om gratis fodbold til folket for enhver pris. Et krav som end ikke de sorgløse DR-monopoldage kunne opfylde.

Siden har markedet sørget for, at de fleste vigtige sportsbegivenheder når hovedparten af danskerne. Udbuddet af fodbold på de største kanaler er femdoblet siden 1993. Politikernes opgave er derfor snarere at forhindre, at markedet fungerer i lukkede, kartelagtige kredsløb end at bidrage til at lukke markedet.

Erfaringerne er klare: En dansk liste over beskyttede begivenheder vil sikre fast arbejde til en hær af bureaukrater. En liste vil også sikre milliontab til nationale idrætsorganisationer som DBU og DHF, men en liste vil aldrig sikre forsyningssikkerhed af topsport på nationale kanaler.

For få måneder siden var landsholdet således 'det dårligste i 30 år' ifølge Ekstra Bladet. Det bliver landsholdet såmænd hurtigt igen i tilfælde af et par nederlag.

I samrådet med kulturminister Carina Christensen (K) efterlyste oppositionen rettidig omhu. Betyder det så, at DR eller TV 2 skal købe signalet til Albanien-Danmark den 9. september for anslået

fortsættes...

Indhold:

- Samarbejde kræver ildsjæle
- Underskud i dansk elitehåndbold
- Skal foreningslivet have sin egen lov?
- Parter efterlyser en enkel lov
- DIF bør fusionere med sig selv
- Nyt i vidensbanken
- Ny bog: Ungdomsliv

Danish Institute for Sports Studies
IDRÆTTENS ANALYSEINSTITUT

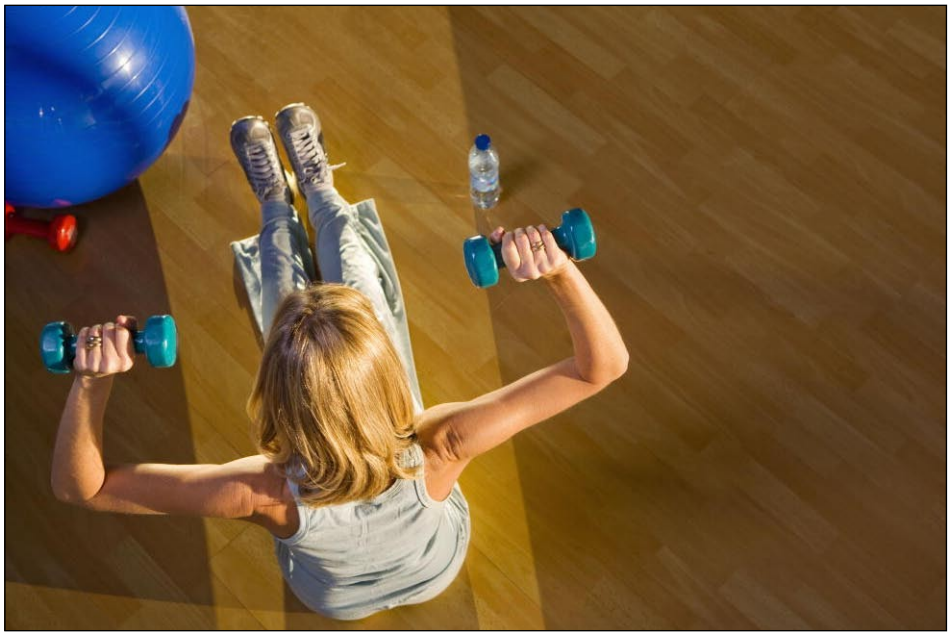

Modelfoto: Polfoto/ Britt Erlandson

Samarbejde med private fitnesscentre kræver ildsjæle

Kommuner kan med fordel lave sundhedsprojekter for udsatte borgergrupper i samarbejde med kommercielle fitnesscentre. Men det står og falder med ildsjæle, viser ny Idan-undersøgelse.

Af Kasper Lund Kirkegaard og Marina Aagaard, Idrættens Analyseinstitut

Der kan være en stor gevinst ved at inddrage private fitnesscentre i kommunernes sundhedsfremmende arbejde.

Men et succesfuldt samarbejde forudsætter gensidig tillid og fleksibilitet - og ikke mindst ildsjæle - viser en analyse af de første erfaringer fra seks kommunale samarbejder med private fitnessudbydere, som Idan offentliggør i en kommende rapport.

Samarbejdsprojekterne er vundet frem, siden kommunalreformen gav kommunerne en central rolle i sundhedsfremme og forebyggelse. De undersøgte projekter har omfattet ét projekt for overvægtige skolebørn i Ballerup Kommune, fire projekter målrettet kontanthjælpsmodtagere i aktivering i henholdsvis København, Odense, Sønderborg og Greve kommuner og ét projekt med 'motion på recept' i Guldborgsund Kommune.

I alle tilfælde står et privat fitnesscenter for den idrætslige aktivering af de forskellige målgrupper.

Erfaringerne viser, at langt de bedste resultater opnås, når de to parter i et tæt samarbejde definerer projektets idé, grundlag og målgruppe.

Samarbejdet sikrer, at fitnessudbyderen tager mere medansvar for projektet og dets succes. Dette viser sig ved en mere energisk og engageret indsats over for projektets målgrupper. Desuden gør et tæt og tillidsfuldt forhold mellem kommunen og fitnessudbyderen kommunikationen mere løsningsorienteret og fremadrettet.

Så selv om der ligger en skriftlig kontrakt til grund for samarbejdet, bliver kontrakten i praksis opfattet som et organisk dokument, der løbende kan justeres og tilpasses projektet ud fra de oplevelser og erfaringer, parterne får med fitnesstræningen.

Analysen advarer samtidig mod at igangsætte partnerskaber gennem formelle kommunale udbudsrunder, hvor alene kommunen formulerer kontrakten og herefter beder lokale fitnesscentre om at byde på opgaven.

Udbud kan give kommunen kontakt til flere relevante samarbejdspartnere, men

fortsættes...

5-7 mio. kr. allerede nu uden at vide, om kampen har synderlig interesse?

Betyder rettidig omhu med andre ord, at et signal fra en enkelt fodboldkamp er vigtigere end en hårdt savnet bred og alsidig journalistisk dækning af idrætten på public service-tv eller dækning af andre idrætsgrene end fodbold/håndbold? DR var for få år siden i færd med at nedlægge sportsredaktionen og afhænde alle sportsrettigheder på grund af et finkulturelt bygningsværk. Sportsbudgettet på 75 mio. kr. skulle beskæres med to tredjedele.

Betyder rettidig omhu, at man skal gøre som i Albanien, hvor regeringen har bestemt, at fodboldforbundet skal stille signalet til alle hjemmekampe til gratis rådighed for statsligt tv? Derfor udgør 70 procent af det albanske forbunds indtægter de penge, man får hjem via det tyske tv-agentur UFA Sports. Hovedindtægten er udlandssignalet fra kampene mod Sverige, Danmark og Portugal i Tirana.

Et andet eksempel er Færøerne, der allerede nu har sikret sig et minimumsbeløb på 64 mio. kr. via agentursalg af udlandssignalet til kampene i de næste to kvalifikationsrunder i 2010-2013. Sådanne aftaler kan man naturligvis sagtens anfægte som markedsøkonomisk amokløb, men om det er solidarisk kulturpolitik at nægte fodboldnationer som Albanien og Færøerne adgangen til et frit dansk marked af hensyn til et *i praksis* uhyre begrænset antal danske tv-seere, kan man diskutere.

NYT FRA IND- OG UDLAND

DIF vil droppe skattefri motion

Regeringens forslag om skattefri arbejdsgiverbetalt motion er en blindgyde, som ikke løser de udfordringer, den organiserede idræt oplever med nedslidte idrætsfaciliteter, social skævhed i idrætsdeltagelsen og et stort ungdomsfrafald.

Med denne udmelding forstærkede DIF's formand, Niels Nygaard, sin kritik af den bebudede ordning på DIF's årsmøde i Brøndby den 2. maj.

Han kaldte det i sin beretning for paradoksalt, at regeringen ikke vil afsætte ressourcer til at følge op på de mange udfordringer, som Kulturministeriets breddeidrætsudvalg for nylig har peget på, samtidig med at man med den anden hånd ønsker at fremme 'skattefri fitness'. Et forslag, der ifølge DIF primært vil være til glæde for de allerede idrætsaktive på arbejdsmarkedet.

"Det kan ikke være rigtigt, at den største breddeidrætspolitiske satsning i nyere tid – skattefri fitness til mellem ½ og 1 milliard kroner om året – er en virkningsløs, hovsa-løsning sat i verden for at tjene en bestemt branches interesser," sagde Niels Nygaard og opfordrede i stedet til at bruge flere ressourcer på de mange inaktive.

samtidig er der risiko for, at en udbudsrunde uden høring eller inddragelse af interessenter i projekteringsfasen giver et langt mere stift fokus på kontraktens juridiske bestemmelser. Dermed risikerer projektet i sidste ende at blive mere bureaukratisk og ineffektivt, fordi fokus er på regler, aftaler, kontrol og økonomi.

Rapporten anbefaler derfor, at kommuner generelt bør involvere fitnessaktører i tilrettelæggelsen og organiseringen af et projekt, så man opbygger tillid og samtidig har mulighed for at vurdere samarbejdsrelationen, før kommunen endeligt beslutter, om projektet skal sættes i gang.

Fleksibilitet i opgaveløsningen

De private aktører ser ofte samarbejder med kommuner som en oplagt mulighed for at etablere gode relationer til en potentiel storkunde.

Derfor viser hovedparten af de kommercielle fitnessudbydere i de seks samarbejder en udpræget grad af fleksibilitet og vilje til at imødekomme kommunens ønsker til projektets afvikling undervejs i forløbet.

Fitnesscentrenes evne til at rette sig ind efter kundens behov synes samtidig at være en afgørende faktor for kommunen og projektdeltagernes oplevelse af god kvalitet i projektafviklingen.

Afhængighed af kommercielle ildsjæle

Netop lydhørhed over for kommunens behov synes at karakterisere de kommercielle idrætsaktører, der i modsætning til idrætsforeningerne ikke er underlagt en frivillig, medlemsstyret ramme. Men analyserne viser også, at der er klare ligheder mellem private centre og foreningslivet i arbejdsformen og samarbejdsrelationerne, når det handler om at udvikle nye idrætstilbud til idrætsuvante grupper.

For selv om der er tale om professionelt fastansat og lønnet personale i de private fitnesscentre, er de succesfulde projekter i de kommercielle centre i høj grad personbårne og personafhængige. Ligesom i det frivillige foreningsliv står og falder succesen i partnerskaber med private fitnesscentre ofte med stærke ildsjæle, der 'ikke kan lade være med' at yde en indsats.

Ildsjælene i den kommercielle fitnesssektor vidner om et højt engagement i dele af branchen, men personafhængigheden gør samtidig projekterne skrøbelige. Derfor ligger der stadig en stor kommunal udfordring i at indarbejde fitness-sektoren i egentlige sundhedsfremmende strategiske partnerskaber. Det er i højere grad engagerede personer, der er leveringsdygtige i

Foto: Matt Williams

projektløsninger end fitnessbranchen som sådan.

Få objektive succeskriterier

Undersøgelsen viser desuden, at det er en markant svaghed, at kommunerne alt for sjældent dokumenterer og evaluerer projekterne.

Manglen på evalueringer synes at være næsten systematisk. I nogle tilfælde er den sandsynligvis udtryk for en manglende lyst til at lade projektindsatsen vurdere og måle, fordi evalueringen kan risikere at indeholde utilstrækkelige data på grund af en for kort forberedelsesfase eller kritiske vurderinger af indsatsen. I andre tilfælde vurderes et projekt på forhånd vanskeligt at evaluere på grund af projektets særlige kvalitative eller omfattende karakter.

Således ser man ofte, at de projektansvarlige ikke opstiller klare succeskriterier for projekterne og undlader at opgøre relevante projektresultater.

Dermed bliver det på længere sigt vanskeligt for andre kommuner at drage nytte af de erfaringer, der allerede er gjort med kommunale sundhedsfremme projektsamarbejder med kommercielle fitnesscentre.

Om projektet

Analysen indgår i projektet 'Sundhed for millioner', der ser på fitness-sektorens sundhedspolitiske potentialer. I en af delrapporterne analyseres seks samarbejdsrelationer mellem kommercielle fitnesscentre og kommuner.

I samtlige analyserede samarbejdsrelationer benyttes fitnesstræning som led i en målrettet forebyggelsesindsats for udsatte målgrupper, der i en længere periode tilbydes træning i privatejede fitnesscentre.

Idans projekt er finansieret af TrygFonden og offentliggøres til efteråret.

Fedmeindsats har begrænset effekt

Sundhedsindsatser målrettet den enkelte kan have begrænset målbar effekt og i visse tilfælde ligefrem virke mod hensigten.

Det konkluderer en ny evaluering gennemført af Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund ved Syddansk Universitet, der har undersøgt effekterne af et idræts- og sundhedsprojekt for overvægtige børn i Varde Kommune.

Her har de objektivt målbare resultater været relativt små, vurderer forskningsassistent Ole Lund, som hverken kunne spore en klar forbedring af børnenes BMI eller kondition.

Han vil dog ikke udelukke, at projektet har standset en udvikling hen mod større overvægt hos nogle af børnene, ligesom de fleste børn har fået gode oplevelser, mens projektet stod på.

Men de begrænsede resultater peger på, at man ikke kan udføre mirakler på de fire måneder, som børnene deltog i 'livsstilsskolen'. Herudover rummer idrætsprojekter målrettet overvægtige en risiko for, at selve fokuset på sundhed og livsstil mindsker motivationen hos deltagerne. Og i værste fald risikerer nogle børn at udvikle et endnu mere negativt syn på deres krop, ligesom de kan opleve social stigmatisering.

"Dér, hvor børnene trives bedst, er i de tilfælde, hvor de bliver grebet af aktiviteten og glemmer, hvorfor de er der," siger Ole Lund til Idan.dk.

Her peger han samtidig på mere strukturelle politiske indsatser som en måske mere holdbar måde at styrke børnenes fysiske aktivitetsniveau på. Det kan fx ske ved at skabe bedre skoleveje eller styrke de fysiske aktiviteter i skolen.

Liberalisering af spillemarked

Regeringen vil forberede et lovforslag, der ophæver Danske Spils monopol på sportsspil som Oddset.

Samtidig vil poker og kasinospil på nettet blive lovliggjort i Danmark under regulerede former, mens lottospillene fortsat vil være beskyttet af monopolet.

Ifølge Skatteministeriet skal den delvise liberalisering ske gennem indførelsen af et licenssystem, der vil give udenlandsk spiludbydere mulighed for lovligt at etablere sig på det danske spillemarked, hvis selskaberne underlægger sig dansk kontrol, dansk beskatning og danske regler.

Hvordan reglerne i detaljer kommer til at se ud, er endnu ikke afklaret. Men ifølge Skatteministeriet vil målsætningen være at opnå en bedre beskyttelse af spillere, undgå økonomisk kriminalitet gennem spil samt sikre et fortsat provenu til udlodning til almennyttige formål, herunder idrætten.

Foto: Polfoto/Jens Dige

Aalborg DH, der her prøver at stoppe Maja Savic i en kamp mod FCK, er trods gode sportslige resultater i ligaen et eksempel på en klub, der ikke formår at få balance i regnskabet.

Historisk underskud i dansk elitehåndbold

Dansk elitehåndbold er i alvorlige økonomiske vanskeligheder. Trods endnu et år med stigende indtægter hænger driften i mange klubber ikke sammen, viser de seneste regnskabstal. Finanskrisen har kun gjort ondt værre.

Af senioranalytiker Rasmus K. Storm, Idan

De danske håndboldligaklubber sætter en sørgelig rekord i 2008. Klubberne lander på det højeste gennemsnitlige underskud, siden professionaliseringen af klubhåndbolden tog fart i slutningen af halvfemserne (se figur på side 4).

Ganske vist er den gennemsnitlige omsætning pr. ligaklub steget fra 14,2 mio. kr. i 2006-2007 til 16,5 mio. kr. i 2007-2008, men klubberne bruger samtidig flere penge og lidt til, end de får ind.

Som figuren på næste side viser, knækker kurven for klubbernes driftsresultat betydeligt i 2007-2008, hvor resultatet lyder på næsten 1,9 mio. kr. i gennemsnitligt underskud.

12 ud af i alt 22 klubber i herre- og dameligaen kommer ud med underskud. Især Ikast-Bording bidrager til det dårligere gennemsnitlige resultat i klubberne med et rekordhøjt minus på 24 mio. kr., der opstod som følge af et mislykket ejendomseventyr og senere betød, at selskabet solgte håndboldholdet fra til FC Midtjylland.

Men også Aalborg DH, AaB Håndbold, SK Aarhus og Fredericia kommer ud med betydelige millionunderskud efter skat på henholdsvis 5,7 mio. kr., 4,2 mio. kr., 3,2 mio. kr. og 2,7 mio. kr.

Ajax som de uheldige helte

Ajax Heroes er umiddelbart blandt de glædelige overraskelser økonomisk set.

Siden 2000 har klubben haft underskud på driften og en yderst anstrengt økonomi. Kun aftaler med kreditorer og tilførsel af ansvarlig lånekapital har holdt den københavnske klub oven vande.

Men med et overskud på 680.000 kr. efter skat er der sat tæring efter næring i 2007-2008-perioden. Taget i betragtning, at dette sker ud af en beskeden omsætning på 4,6 mio. kr. er det ikke noget dårligt resultat.

Den gunstige udvikling rykker dog ikke ved, at københavnerne har fået tilført ansvarlig lånekapital for at leve på til DHF's kontraktreglement. Klubben slås stadig med negativ egenkapital, og senest har heltene fra Vesterbro accepteret en lønnedgang på 50 procent for at hindre økonomisk kollaps. Desuden er klubbens degradering til 1. division en realitet.

fortsættes...

Motionister strømmer ind i DGI

Øget tilgang til foreningsfitness og andre motionsaktiviteter sikrer en pæn vækst i Danske Gymnastik- og Idrætsforeningers medlemstal.

Samlet set er DGI's medlemstal gået frem med 26.416 til i alt 1.442.543 ved udgangen af 2008.

Den største stigning finder man i kategorien 'Træning i motionscenter', der primært dækker over fitnesstilbud i foreningerne. Med en stigning på 8.874 medlemmer siden sidste år organiserer DGI nu 56.000 fitnessudøvere, hvilket er mere end en fordobling på blot fem år.

'Motion og Friluftsliv' står for den næststørste fremgang med 7.433 flere medlemmer. Ifølge DGI dækker stigningen især over nye medlemmer i løbeklubber.

Ifølge DGI's formand, Søren Møller, bekræfter tallene i hvert fald, at foreningslivet formår at tilbyde fleksible og attraktive motionsaktiviteter:

"Det er lykkedes DGI at udvikle aktiviteter i og sammen med foreningerne, som befolkningen sætter pris på. Det handler om fleksible aktiviteter, og det viser, at mange foreninger kan omstille sig til det moderne liv, folk lever," siger Søren Møller til DGI's hjemmeside.

"I foreningslivet har vi tit taget udgangspunkt i det, vi har lyst til at lave. Vi bliver også i højere grad nødt til at tage højde for, hvad vi har tid til," siger han.

Men ikke kun de motionsmålrettede aktiviteter har haft et godt år.

Mest markant er det, at ketsjer-idrætterne badminton og tennis har haft en solid fremgang med små 3.500 og 4.000 flere medlemmer. Begge idrætsgrene har ellers været presset på medlemstallene gennem mange år.

Flere midler til idrætsfaciliteter

Der er et betydeligt efterslæb på vedligeholdelsesudgifterne til kommunernes kultur-, fritids-, og idrætsfaciliteter konkluderer Kommunernes Landsforening (KL) i sin investeringsplan 'Fundament for fremtiden'.

Kommunernes beregninger viser, at vedligeholdelsesbehovet inkl. både drifts- og anlægsudgifter på kultur-, fritids- og idrætsområdet ligger på 1.253 mio. kr. i 2009. Det er ca. 600 mio. kr. mere end de knap 650 mio. kr., som der rent faktisk bliver brugt på vedligeholdelse.

Til gengæld er der ifølge KL ikke det store behov for investeringer i udbygning og tilpasning af faciliteterne på kultur- og idrætsområdet.

KL understreger dog samtidig, at det mindre behov for nye faciliteter på kultur-, fritids- og idrætsområdet ikke må blive en sovepude, når det gælder behovet for bedre vedligeholdelse og renoveringer.

Udviklingen i dansk håndboldøkonomi (mio. kr.)

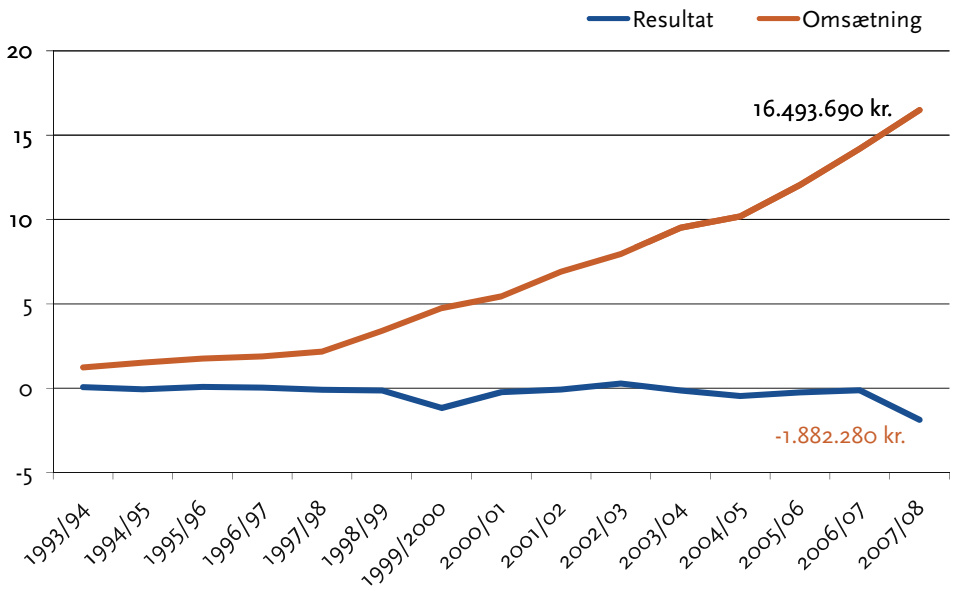

Håndboldligaklubbernes gennemsnitlige omsætning og resultat efter skat. Trods stærkt stigende indtægter gennem årene er klubbernes økonomi fortsat meget usikker.

Også problemer i storklubberne

Selv en ellers veldrevet og etableret ligaklub som GOG har måttet forhandle lønnedgang med sine spillere og lægger an til at frasælge dameholdet.

Viborg har omvendt prioriteret dameholdet og neddroslet de sportslige ambitioner for herrerne, efter at en fusion mellem herreholdet og Team Tvis Holstebro gik i vasken. Noget tyder på, at det bliver mere og mere vanskeligt for håndboldselskaberne at drive både et dame- og et herrehold på liganiveau herhjemme.

Hertil kommer, at Horsens HK, Fredericia, Frederikshavn Fox Team Nord, Nordsjælland Håndbold, Team Tvis Holstebro og Aalborg DH alle har fået tilført ansvarlig lånekapital for at kunne leve op til DHF's strammede økonomiske krav til kontraktklubberne.

Det samme gælder i SK Aarhus, der kun på grund af en tilførsel af aktiekapitel på 1,5 mio. kr., ansvarlig lånekapital for 2,5 mio. kr. samt en forventning om yderligere tilførsel af 2 mio. kr. i aktiekapital lever op til DHF's kontraktreglement.

Den anden Århusklub, Århus GF, der satser på herresiden, har fået tilført midler via et lån på 500.000 kr. Dertil kommer et underskud på knapt 600.000 kr.

Fremtidige initiativer?

Det generelle indtryk af den danske håndboldøkonomi er altså, at klubberne fortsat ikke imødekommer tidligere tiders opfordringer om at sikre sig mod økonomisk dårligere tider, selv om en del af underskuddet kan tilskrives tab uden for den egentlige håndboldforretning.

I lyset af den globale finanskrise må klubberne nu se frem til en del år med smalhals, hvis det ikke skal ende med deciderede konkurser.

Frem mod genforhandlingen af den nu gældende tv-aftale, der udløber i 2011, kan der ligge en opgave i at rydde op blandt de klubber, der længe har kørt skidt, hvis man vil overbevise tv-kanalerne om, at prisen for rettighederne skal være højere end tidligere.

Desuden forstærker årets dårlige resultat diskussionen om, hvorvidt reguleringen af dansk håndboldøkonomi er stram nok. I februar 2009 nedsatte udvalget for professionel håndbold under DHF en arbejdsgruppe, der skal se nærmere på, hvad der kan gøres for at styrke klubbernes økonomiske situation.

Det bliver interessant at se, hvilke initiativer der følger af dette arbejde.

Kilder til opgørelsen

Opgørelsen bygger på klubbernes årsregnskaber i perioden 1993-2008.

Klubber med både dame- og herrehold på topniveau indgår som én klub.

Nogle klubber opgiver ikke omsætning, men kun bruttofortjeneste (omsætning minus varekøb). Reelt ligger den gennemsnitlige omsætning derfor en smule højere end skitseret.

Enkelte klubber indgår ikke i analysen i enkelte år, fordi det ikke har været muligt at fremskaffe deres regnskab.

Kræver styr på engelsk fodbold
Ikke mindre end 27 anbefalinger til en bedre regulering af engelsk fodbold er kernen i en ny rapport 'English Football and its Governance', som er skrevet af en tværpolitisk sammensat gruppe bestående af engelske parlamentarikere med interesse for den engelske nationalsport.

Centralt for gruppen 'All Party Parlaimentary Football Group' står ønsket om at mindske den enorme gæld, som især de engelske Premier League klubber har stiftet de senere år. Alene fra 2006 til 2007 blev den samlede gæld mere end fordoblet fra godt 1 mia. pund til knapt 2,5 mia. pund. En gæld, der nu overstiger 3 mia. pund (ca. 25 mia. kroner).

Ifølge Alan Keen, der er formand for All Party Parliamentary Football Group, er det rapportens hensigt at åbne for en debat.

Konkret anbefaler rapporten bl.a. et nyt licenssystem for alle professionelle klubber og større supporterindflydelse, ligesom den bakker op om det internationale fodboldforbunds forslag om at lægge et loft på maks. fem udlændingene i de nationale ligaholds startopstillinger.

Argumentet er, at dette vil få klubberne til at fokusere mere på talentudvikling. Spørgsmålet er dog, om en sådan regel vil være i overensstemmelse med EU-regler.

Advarsler mod dopingsærregler
Anti Doping Danmarks formand advarer mod nationale særregler, efter at senest Spanien har valgt at tolke de omstridte 'whereabouts'-regler lempeligt i et dekret, der forbyder dopingkontrol mellem kl. 23 og 8.

Samtidig ser det ud til, at de spanske topudøvere, som de spanske antidopingmyndigheder ønsker skal indberette deres daglige opholdssted efter Det Internationale Antidopingagenturs såkaldte 'whereabouts'-regler, vil slippe med en lempeligere meldepligt. Mens WADA kræver, at udøverne skal angive en time hver dag, hvor de kan træffes af dopingkontrollen, skal de spanske sportsfolk ifølge avisen El País kunne rejse væk i op til tre dage, uden at det behøver få konsekvenser.

Herhjemme er formanden for Anti Doping Danmark, Jens Evald, kritisk over for sådanne forsøg på at klemme undtagelser ind i de internationale antidopingregler.

"Det er meget uheldigt, hvis man føler sig kaldet til at justere de regler, som der er sikret international opbakning til gennem WADA. Det kan blive utroligt vanskeligt, fx for Anti Doping Danmark, at foretage dopingtest i andre lande," siger Jens Evald.

"Man bør ikke lave små 'heller'. Hvis man f.eks. kan være væk i to dage fra dopingkontrollen, vil man være ret sikker på, at ingen opdager brug af doping."

Modelfoto: Marc Garrido i Puig

Skal foreningslivet have sin egen lov?

Analyse: Regeringsudvalg drøfter behovet for en ny folkeoplysningslov. Men udvalgets formand vil helst undgå den grundlæggende diskussion, om de frivillige foreninger skal have en særskilt lov.

Af analytiker Jens Bjerregaard, Idan

Regeringens nye Folkeoplysningsudvalg har netop påbegyndt arbejdet med at undersøge behovet for en ny folkeoplysningslov.

Folkeoplysningsloven har i mange år været helt central for foreningslivet med sine bestemmelser om kommunal lokale- og aktivitetsstøtte. Men samtidig har udviklingen på idrætsområdet rejst flere diskussioner, som udvalget vil skulle forholde sig til:

- Hvordan kan man afbureaukratisere loven og eventuelt styrke folkeoplysningsudvalgene, så de ikke længere opfattes som træge 'ekspeditionsudvalg'? Eller skal udvalgene helt afvikles?
- Hvordan kan man tilpasse foreningsbegrebets krav om medlemstilknytning og forpligtende fællesskab i en tid, hvor flere vælger fleksible, uforpligtende motionsaktiviteter på egen hånd eller i den kommercielle fitnessbranche?
- Hvordan undgår man en voksende interessekonflikt mellem den offentligt støttede foreningsidræt og den kommercielle fitnessbranche?
- I hvilken grad kan og skal loven i fremtiden motivere foreningerne til at løse flere social- og sundhedsopgaver, f.eks. integration eller motionshold for overvægtige?

Udvalget undgår central diskussion
Til gengæld synes udvalget på forhånd at ville undgå det måske mest fundamentale spørgsmål, når det drejer sig om idræt og folkeoplysningsloven: Giver det fortsat mening, at de frivillige folkeoplysende foreninger, herunder idrætten, deler lov med den folkeoplysende voksenundervisning?

Spørgsmålet er nærmest et tabu på folkeoplysningsområdet. Det nedsatte udvalgs formand, Jens Stenbæk, der er viceborgmester i Holbæk Kommune, sparkede diskussionen til hjørne på et debat-

fortsættes...

Foto: Valentina Jori

Foreslår målrettet idrætsstøtte

Idræt og fysisk aktivitet har fået en central placering i Forebyggelseskommissionens rapport og forslag, der blev fremlagt i slutningen af april.

På reguleringssiden ønsker kommissionen, at kommunerne fremmer fysisk aktivitet ved udarbejdelsen af kommune- og lokalplaner. Det kan bl.a. ske ved at prioritere cykelstier, rekreative og bevægelsesvenlige miljøer samt idrætslegepladser.

Desuden ønsker kommissionen, at en større del af den statslige og kommunale støtte til den foreningsbaserede idræt bliver målrettet sundhedsfremmende aktiviteter, men på en måde, som tager hensyn til at fastholde frivillig deltagelse i foreningslivet.

"Vi foreslår, at støtten målrettes, så idrætsforeningerne kan tilbyde deciderede sundhedsfremmende tilbud. Idrætsforeningerne er interessante, fordi de kan trække folk til sig - ikke fordi det er sundt, men fordi det er sjovt," sagde kommissionens formand, Mette Weir, ved rapportens præsentation den 21. april.

Et andet markant forslag er Forebyggelseskommissionens forslag om, at børn i 0. til 10. klasse skal være fysisk aktive mindst en time dagligt i skoledagen.

Herudover foreslår Forebyggelseskommissionen:

1. Motion på recept skal målrettes og tilbydes personer med specifikke risikotilstande og sygdomme, hvor der er evidens for en sundhedseffekt.

2. Aktiv transport til og fra skole fremmes i samarbejde mellem forældre og skoler.

3. Ungdomsuddannelserne bør etablere fleksible motionstilbud, der er afpasset elevgruppens motionsbehov.

4. Det generelle kendskab til motionsanbefalingerne skal øges gennem kampagner og målrettes inaktive grupper.

Flere af anbefalingerne ligger i tråd med Breddeidrætsvalgets forslag fra marts.

Det gælder bl.a. ønsket om bedre inddragelse af idræt i den kommunale planlægning, én times idræt om dagen til børn og unge samt efterlysningen af mere idræt på en række ungdomsuddannelser.

møde arrangeret af Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS) den 23. april:

"Det er ikke et af kommissoriets fokusområder. Derfor vil vi kun behandle det, hvis arbejdet med de problemer og udfordringer for folkeoplysningen, der er nævnt i kommissoriet, lægger op til, at der er grund til at opløse lovfællesskabet."

Udvalgsformanden fremhævede i stedet behovet for at styrke sammenhængen mellem idræt og resten af folkeoplysningsområdet.

En forklaring på, at denne centrale diskussion ikke er specifikt nævnt i udvalgets kommissorium, kan være, at man under nedsættelsen af udvalget forventede et konkret udspil fra Breddeidrætsudvalget om, hvilke problemstillinger der var på idrætsområdet. Det kom ikke.

En anden forklaring er måske, at udvalget gennem medlemssammensætningen og kommissoriet har fået kraftig vægt på voksenundervisningen, selvom cirka 80 procent af kommunernes udgifter til folkeoplysning, kultur og fritid anslås at være idrætsrelaterede.

Lovfællesskabet til debat

Diskussionen om fællesskabet mellem idrætten og aftenskolerne bliver dog mere og mere aktuel, og der er blandt oplysningsforbundene og aftenskolerne en frygt for, at en kommende revision vil adskille det frivillige foreningsliv og voksenundervisningen i to separate love. Frygten er næppe ubegrundet.

Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI) har tidligere fremsat et forslag om, at folkeoplysningsloven helt afskaffes og erstattes med en særskilt idrætslov, samtidig med at aftenskolerne oplever fald i kursister og mindre offentlig støtte end tidligere.

I en tid med stort fokus på sundhed og motion overser politikerne nemt de mere uhåndgribelige folkeoplysningsidealer, selvom oplysningsforbundenes medlemsskoler angiver, at de i 2006 afviklede sundheds- og motionsfremmende kurser for op mod 300.000 danskere.

I det daglige står lovfællesskabet sin prøve i landets folkeoplysningsudvalg. Her føler idrættens brugerrepræsentanter ofte, at de har meget lidt til fælles med resten af folkeoplysningsområdet, især i forhold til aftenskolerne. Som formand for DGI, Søren Møller, og formand for DGI Nordjylland, Palle Fogh, formulerede det i 'Tidsskrift for kultur & fritid – Folkeoplysning' december 2008:

"Lovfællesskabet med aftenskolerne er ikke længere så indlysende. Idrætsforeningerne har mere brug for rammer om samspillet med skoler og skolefritidsordninger, hvor undervisningstilbud og klubtilbud kan lægges ud i foreningerne eller løftes i partnerskaber."

Usikker fremtid for lokale udvalg

Kommunernes opbakning til de lokale folkeoplysningsudvalg synes også at være for nedadgående.

Kommuneforvaltningerne er ofte interesserede i at kunne tage hurtige, administrative beslutninger på idrætsområdet gennem en dynamisk idrætspolitik, og i visse kommuneforvaltninger opfattes folkeoplysningsudvalgene som 'ekspeditionsudvalg', der i værste tilfælde hæmmer udviklingen af nyskabende initiativer og andre organisationsformer.

Siden det den 1. januar 2004 blev frivilligt for kommunerne, om de ville have et folkeoplysningsudvalg, har foreløbigt 16 kommuner fravalgt deres udvalg, og der er livlige drøftelser i flere kommuner, om tiden er løbet fra folkeoplysningsudvalgene.

fortsættes...

Regeringens Folkeoplysningsudvalg

Regeringens nationale folkeoplysningsudvalg blev nedsat af Undervisningsminister Bertel Haarder i december 2008.

Efter en hård start, hvor idrættens organisationer ønskede flere end deres tildelte pladser i udvalget, afholdte udvalget sit første møde onsdag d. 22. april 2009.

I alt syv møder er planlagt inden udvalgets arbejde efter planen slutter ved udgangen af 2009.

Udvalget består af 10 medlemmer og har viceborgmester i Holbæk Kommune, Jens Stenbæk, som formand.

Foreningsidrætten er i udvalget repræsenteret af Preben Staun (næstformand i DIF), der personligt udpeget, og Birgitte Nielsen (næstformand i DGI), der sidder i udvalget på organisationsindstilling for Idrættens Fællesråd.

Find kommissoriet på Undervisningsministeriets hjemmeside: www.uvm.dk.

NYT I IDANS VIDENSBANK

Evaluering af gymnastikkaravanen
Evalueringsrapport om DGI's landsdækkende gymnastikkaravaneprojekt, der har til formål at fremme børn og unges fysiske aktivitet gennem brobygning mellem foreninger og folkeskoler.

Jesper von Seelen, Videncenter for Sundhedsfremme, UC Syd, og Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, 2009

Idrætsfaciliteter i Ringsted Kommune
Den første af to delrapporter, som er udgivet på baggrund af forskningsprojektet 'Undersøgelse af idrætsfaciliteter i Ringsted Kommune'.

Rapporten består af to dele: En kortlægning af de eksisterende faciliteter i kommunen og en analyse af behovene for og ønskerne til idrætsfaciliteter i kommunen.

Jens Høyer-Kruse, CISC, Syddansk Universitet, januar 2009

Idrætsfaciliteter i Ringsted Kommune
Den anden af to delrapporter, som er udgivet på baggrund af forskningsprojektet 'Undersøgelse af idrætsfaciliteter i Ringsted Kommune'.

Med udgangspunkt i analyserne i den første delrapport omhandler denne rapport forslag til den fremtidige udbygning af idrætsfaciliteterne i kommunen.

Jens Høyer-Kruse, CISC, Syddansk Universitet, og Lena Ohlsen, Center for Idræt og Arkitektur, februar 2009

Idrætsdeltagelse – et frit valg?
Universitetsspeciale fra Danmarks Pædagogiske Universitet om sammenhængen mellem sociale positioner og idrætsdeltagelse ud fra dels et historisk perspektiv med afsæt i bl.a. SUSY-undersøgelserne, dels et sociologisk perspektiv med anvendelse af Pierre Bourdieus teorier og koncepter.

Mette Ryssel Dahl, Danmarks Pædagogiske Universitet, 2008

Sempre Forza Roma
Universitetsafhandling om sammenhængen mellem religion og fankultur i italiensk fodbold med eksempler fra empiriske studier af fodboldklubben AS Romas tilhængere.

Afhandlingen diskuterer bl.a. om, hvorvidt fodboldfanskulturen kan betegnes som religion.

Stig Krøger, Institut for Tværkulturelle og Regionale Studier, Københavns Universitet, 2008

Hent rapporter og analyser i vidensbanken på www.idan.dk.

Man kan desuden diskutere, hvilken placering folkeoplysningsudvalgene vil få i fremtiden, hvis regeringens udvalg følger bl.a. Forebyggelseskommissionens tanker om at differentiere den kommunale støtte til glæde for idrætsforeninger, der arbejder målrettet med sundhedsfremme.

Nedlæggelse af folkeoplysningsudvalg indebærer dog risikoen for, at den mindre synlige og ressourcestærke del af fritidslivet afskæres fra indflydelse, og at dialogen med borgerne mindskes.

Nyt ministerium til foreningerne?
Skulle det ske, at folkeoplysningsudvalget peger på en deling af loven, er spørgsmålet, om foreningslivet fortsat bør høre hjemme under Undervisningsministeriet.

Fra et idrætsligt perspektiv er det måske mere naturligt, at loven placeres under ministeriet med det formelle ansvar for idrætspolitikken, Kulturministeriet.

Omvendt ville det måske overraske, hvis et udvalg nedsat af Undervisningsministeriet anbefaler, at foreningslivet ikke længere skal være under Undervisningsministeriets ressort.

Se også Idans notat 'Idrætten og Folkeoplysningsloven', der opridser en række aktuelle politiske problemstillinger omkring loven. Find notatet på Idan.dk.

Kommunerne og idrætten efterlyser en enkel lov

Blandt interesseorganisationer er der enighed om, at en eventuel ny folkeoplysningslov bør være enkel at administrere. Spørgsmålet er, hvilke minimumsgarantier den skal indeholde.

Både hos kommuner og idrætsorganisationer finder man det samme ønske: En mulig ny folkeoplysningslov skal være enklere og lettere at administrere end den nuværende.

Senest har kommunerne gennem KL foreslået, at digitale signaturer kan erstatte forenings- og aftensskolebestyrelsers lovpligtige underskrifter på regnskabet. Ifølge KL er kravet om, at alle bestyrelsesmedlemmer skal underskrive regnskabet udtryk for et stift og forældet system, når man i dag kan gøre det digitalt.

KL mener også folkeoplysningslovens lokaletilskudsregler skal forenkles.

Konkret foreslår KL, at lokaletilskudsreglerne ændres fra en detailregulerende lov til en bredere rammelovgivning, som giver kommunerne friere hænder på eksempelvis lokaletilskudsområdet. KL mener, at kommunen blot skal efterleve en generel forpligtelse til at yde lokaletilskud i de tilfælde, hvor den ikke kan stille et kommunalt lokale til rådighed.

KL's forslag kan ses som et udtryk for ønsket om kommunalt selvstyre. Visse kommunerne opfatter desuden dele af folkeoplysningsloven, som en unødvendig hæmsko på udviklingen af fritidsområdet.

Frygt for 'sorte pletter'
Modsat er der hos idrætten bekymring for, at en revision af folkeoplysningsloven kan resultere i endnu større variationer i kommunernes tilskudsordninger og idrættens facilitetsforhold. Her ses lovens nuværende detailregulering som en nødvendig sikring af, at idrætsforeningerne kan kræve visse 'minimumsstandarder' opfyldt i tilskudsordningerne.

"Om det bliver en ramme- eller detaillovgivning, bliver et af de helt store spørgsmål ved en lovrevision. Hvis man overlader afgørelserne fuldstændigt til kommunerne, så risikerer vi, at der kan opstå 'sorte pletter' på landkortet med forringelser for idrætten – selvom de fleste kommuner jo i dag støtter ud over lovens minimumsforpligtelser," siger Søren Gøtzsche fra DIF.

I dag er der betydelige forskelle mellem, hvor højt kommunerne prioriterer idrætsområdet. En undersøgelse fra 2006 af Bjarne Ibsen gennemført før opgave- og strukturreformen viste, at de mest idrætsstøttende kommuner gav dobbelt så meget som de kommuner, der gav mindst.

Det afgørende i denne sag er dog ifølge Søren Gøtzsche, at der fortsat sikres en direkte brugerindflydelse i beslutningsprocessen, ligesom det stadig skal være en kommunal forpligtelse at anvise vederlagsfri offentlige lokaler.

Jens Bjerregaard

>> KALENDEREN

Play the Game

8.-12. juni 2009: Coventry er i juni for første gang vært for den dansk grundlagte internationale konference Play the Game, der bl.a. sætter et kritisk idrætspolitisk lys på idrættens største udfordringer.

Blandt dette års konferencetemaer er de internationale specialforbunds etik, korruption og match-fixing i sport, megaevents, fodboldens kommercielle magtkampe og dopingbekæmpelsen.

Konferencen byder på oplæg fra idrætspolitikerer, forskere, journalister og andre aktører inden for idrætten. Senest har den trodobbelte tidligere vinder af Tour de Fracen, amerikaneren Greg Lemond, sagt ja til at tale om sportens dopingproblemer.

I alt har 120 talere fra 27 lande indtil videre meldt deres ankomst i Coventry.

Læs mere om programmet på www.playthegame.org.

Fokus på idræt for hjemløse

17. juni 2009: Idrættens potentiale og udfordringer i forhold til nogle af samfundets mest udsatte grupper kommer i fokus, når gadefodboldforeningen OMBOLD arrangerer konference om idræt for hjemløse og udsatte grupper på Københavns Rådhus den 17. juni kl. 13-17.

Blandt talerne er Københavns overborgmester Ritt Bjerregaard (S), socialborgmester Mikkel Warming (Enh.), professor dr. med. Merethe Nordentoft og lektor Peter Krustrup, Institut for Idræt ved Københavns Universitet.

Deltagelse er gratis ved tilmelding senest 10. juni. Læs mere om konferencen på www.ombold.dk.

IOC-topmødet og dansk idræt

25. juni 2009: Foreningen Idrætsjura åbner kredsen for interesserede udefra, når foreningen den 25. juni kl. 16.30 arrangerer fyraftensmøde i Idrættens Hus i Brøndby med IOC's session og kongres i København til oktober som tema.

På mødet vil Danmarks Idræts-Forbunds formand, Niels Nygaard, vil tale om dansk idræts muligheder og udfordringer ved værtskabet.

Læs mere om arrangement og tilmelding på www.idraetsjura.dk.

Besøg Malmö Arena

27. august 2009: Idan inviterer i samarbejde med rådgivningsfirmaet Arenaprojekt danske kommuner til at besøge Malmö Arena den 27. august til et halvdagsseminar med rundvisning i den topmoderne multiarena og oplæg om svenske erfaringer med projektering, opførelse og drift af større arenaer.

Nærmere info om seminaret følger snarest på Idan.dk.

Foto: Sportsfoto

Med sine mange og ofte økonomisk trængte specialforbund har DIF et begrænset politisk manøvrerum - ikke mindst efter at indtægterne fra Danske Spil er stagneret.

DIF bør fusionere med sig selv

Kommentar: Efter den fejlslagne fusion mellem DIF og DGI er der brug for interne overvejelser i DIF om fremtidens ressourcefordeling og satsningsområder, før en ny fusionsforhandling med DGI kan komme på tale.

Af Henrik H. Brandt, direktør for Idrættens Analyseinstitut

Efterdønningerne på den mislykkede fusion mellem Danmarks Idræts-Forbund (DIF) og Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI) bekræfter, at en fusion mellem de to store idrætsorganisationer på længere sigt ikke nødvendigvis havde været løsningen på den organiserede idræts mange udfordringer.

Hvad den umiddelbare fordel ved en eventuel fusion ville have været for den part, der historisk altid har ønsket fusionen, nemlig DIF, kan kontant aflæses af de seneste måneders udvikling i organisationen. Mens tildelingerne fra tipsmidlerne stagnerer, øges krydspresset på specialforbundene og DIF:

På den ene side skal de levere økonomisk og ressourcemæssigt medspil til Team Danmark og Sport Event Denmarks skærpede elite- og eventsatsninger. På den anden side skal forbundene med deres historiske udspring i sportens turneringer og talentudvikling reagere på et idrætsbillede, hvor især den voksne del af befolkningen i stigende grad efterspørger fleksible motionsaktiviteter som fitness, jogging, styrketræning osv. Sådanne aktiviteter er ikke højt prioriterede i ret mange af de sportsfikserede specialforbund.

Det er vanskeligt for DIF og de ofte økonomisk trængte specialforbund at agere i dette krydspres. Hvor DGI som ren breddeorganisation lettere kan vælge satsningsområder uden medfødte 'forpligtelser' i forhold til landshold, talentudvikling og bevarelse af idrætskulturen i en bred vifte af sportsgrene, forventes DIF og specialforbundene at dække hele paletten fra den mindste purk til det store landshold, fra drageflyvning til de olympiske lege.

DIF-systemet mangler derfor ressourcer til at matche eksempelvis de lokale idrætsforeningers behov og kommunernes ønsker om formaliserede partnerskaber. Imens er DGI begyndt at høste gevinsterne af de senere års strømlining og nyorientering af organisationen i forhold til de nye idrætsvaner, hvilket DGI's aktuelle medlemsudvikling bekræfter (se side 4).

fortsættes...

BØGER

Bag om de unges liv

I bogen 'Ungdomsliv' tegner fem forskere tilknyttet Center for Ungdomsforskning et portræt af ungdomslivet og de rammer og forventninger, som unge møder på uddannelsesinstitutionerne eller gennem arbejds- og fritidslivet.

Bogen behandler ungdomslivet ud fra pædagogiske, psykologiske, sociologiske og kulturelle vinkler og giver samtidig en række bud på, hvad en sammenhængende, langsigtet og imødekommende ungdomspolitik bør indeholde.

Målgruppen er lærere, vejledere, socialarbejdere, arbejdsledere, politikere og andre, der har med unge at gøre i deres arbejde eller øvrige virke.

Ungdomsliv - mellem individualisering og standardisering
Knud Illeris, Birgitte Simonsen, Noemi Katznelson, Jens Christian Nielsen og Niels Ulrik Sørensen
Forlaget Samfundslitteratur
320 sider
Pris: 298 kr.

Udgivet af Idan,
Idrættens Analyseinstitut

Nummer 23 - 28. maj 2009

Kanonbådsvej 12A
1437 København K
Telefon: 3266 1030
Fax: 3266 1039
E-mail: idan@idan.dk

Hjemmeside: www.idan.dk

Redaktion:
Søren Bang, journalist
soeren.bang@idan.dk

Henrik Brandt, direktør (ansv.)
henrik.brandt@idan.dk

Redaktionen er afsluttet den
27. maj 2009.

På det teoretiske plan er det således logisk, at DIF's ledelse i fusionsplanen med DGI så chancen for at få midler fri til at styrke den lokale repræsentation og til at servicere foreningerne og deres medlemmer bedre på tværs af idrætter.

De langsigtede konsekvenser

Men praksis efter fusionen viser desværre snarere, hvad risikoen ved en fusion havde været. Udviklingen i DIF siden fusionens fald viser, hvad specialforbundene og en fusioneret organisation på længere sigt reelt ville have prioriteret, når det kom til stykket:

Da DIF i foråret skulle spare på grund af tipsmidlernes stagnation, valgte DIF først og fremmest at skære i de centrale, tværgående satsninger. Den sundhedsrelaterede del af satsningsområderne overlades i højere grad til DGI, kommunikationen skæres ned, og fælles goder som it-service baseres i højere grad på brugerbetaling med øget risiko for, at forbundene vælger vidt forskellige løsninger. Det længe forberedte projekt med oprettelsen af en web-tv-portal i samarbejde med Team Danmark og Danske Spil blev lagt i mølposen.

Konsekvensen bliver et DIF, hvor de 60 specialforbund i endnu højere grad kommer til at kæmpe for sig selv. Web-tv-projektet kunne eksempelvis have givet DIF en platform, hvor man kunne udvikle specialforbundene i takt med den teknologiske udvikling på medieområdet. Fremtiden vil byde på en teknologisk revolution i organiseringen af træning, faciliteter og events.

Uden en fælles platform i DIF-regi vil den kommercielle og mediemæssige polarisering mellem specialforbundene kun forstærkes år for år. Hvis specialforbundene ikke kan hænge på udviklingen, vil markedet eller selvorganiserede eller virtuelle fællesskaber efterhånden tage endnu en luns af markedsandelene fra den organiserede idræt, som man allerede har oplevet det med jogging, golf, fitness osv.

På elitesiden forsømmer Team Danmark – sekunderet af de eliteaktives stærke lobby – ingen lejlighed til at fortælle, at man skal have fordoblet sine økonomiske tildelinger til mindst 220 mio. kr., hvis Danmark bare nogenlunde skal hænge på i det internationale elitekapløb. Det bliver således ikke lige der – på talent- og landsholdsområdet – at specialforbundene først skærer ned. Elitesport, talentudvikling og landsholdsarbejde vil altid have første prioritet i specialforbundene dels på grund af de politiske forventninger til Team Danmarks resultater, dels fordi elitesporten pr. natur er umættelig, fordi det altid kan optimeres og udbygges i den benhårde internationale konkurrence.

60 spredte specialforbund

Hele fusionsforløbet har i praksis klart understreget, at DIF ikke er én idrætsorganisation, men en paraplyorganisation, der først og fremmest forener de 60 vidt forskellige specialforbund, fordi DIF efter tipslovens bogstav sidder ved hovedkassen og administrerer fordelingsnøglen.

Fusionsforløbet viste, at fodbold, håndbold, badminton osv. tøver med at afgive ressourcer eller indflydelse til glæde for fælles, tværgående satsninger. Ofte er specialforbundene lige så meget konkurrenter som kollegaer i kampen om kommercielle indtægter og medlemmer, og ofte har de enkelte forbund rigeligt at se til med at holde sammen på de forskellige interesser internt. Dykker man ned i nøgletallene i langt de fleste specialforbund, vil det hurtigt stå klart, at elitearbejdet og turneringsarbejdet sluger flere økonomiske og menneskelige ressourcer end det brede børne- og ungdomsarbejde og tiltag rettet mod motionister og foreningerne lokalt.

Brug for fælles fodslag

I det lys er den kuldsejlede danske fusion ingen katastrofe. Før en fusion kan blive aktuel igen, bør DIF finde bedre fælles fodslag internt. Intet forhindrer specialforbundene i at se på muligheder for at score rationaliseringsgevinster og synergier i egne rækker ved at sammenlægge flere administrative funktioner, udvikle tværgående initiativer i forhold til udviklingen i idrætsbilledet og skabe en struktur, der bedre kan servicere foreninger og kommuner lokalt.

DIF trænger til en grundlæggende overvejelse om, hvorvidt idrætten internt i DIF er organiseret på den optimale måde i forhold til idrætsbilledets udvikling. Med andre ord burde de 60 specialforbund begynde en 'fusionsproces' med sig selv og overveje modeller for en mere slagkraftig organisation, før de atter bejler til eksterne samarbejdspartnere.

Der er absolut ingen grund til at misunde DIF-ledelsen opgaven med at holde sammen på de vidt forskellige specialforbund og en meget bred palet af opgaver i en tid med stagnation i indtægterne. Men omvendt indgår DIF i så mange idrætspolitiske sammenhænge og sidder på så stor en andel af de økonomiske tildelinger til idrætten, at et DIF i splid med sig selv og uden en vis dynamik ikke kun er en udfordring for stemningen på gangene i Idrættens Hus, men for det samlede danske idrætsbillede.